

Aile
Nesil
Toplum
islâm
ile Korunur

İÇİNDEKİLER

02 AİLEYİ, NESLİ VE TOPLUMU
KORUYACAĞIZ!

17 NESİLLERİN İFSAT EDİLMESİ

05 AİLENİN İFSAT EDİLMESİ

23 TOPLUMUN İFSAT EDİLMESİ

13 KADIN VE ERKEĞİN İFSAT
EDİLMESİ

28 AİLEYİ VE NESLİ
KORUYACAĞIZ!

AİLEYİ, NESLİ VE TOPLUMU KORUYACAĞIZ!

Müslümanların İslâm'a bağlılıkları zayıflayınca, düşmanlarımız tüm güçleri ile saldırdı. Topraklarımız işgal edildi. Batıl fikirler zihinlere işlendi. Kardeşliğimiz zedelendi ve fitne her yeri kuşattı.

İslâm ümmeti, İslâmi hayatın yaşandığı dönemlerde tartış-masız yeryüzünün en hayırlı ümmeti, İslâm Hilâfet Devleti ise yeryüzünün en güçlü devletiydi. Müslümanlar bu 13 asırlık dönem boyunca insanlığa her açıdan örnek ve lider olmayı başardı. Şüphesiz bunun en temel nedeni hayatlarını İslâm ile düzenlemeleri ve gelecek nesilleri bu düzen içinde, İslâm'a uygun bir şekilde yetiştirmeleri idi. Toplumda tatbik edilen hukuk, Allah'ın gösterdiği şekilde adaleti tam olarak uygulayan İslâm hukukuydu. Nitekim bunun sonucunda; Müslüman ya da gayrimüslim tüm tebaa hatta arzda yaşayan tüm insanlık, İslâm'ın adaletini yakinen hissetti. İslâm Devleti tatbik edildiği dönemde sadece malları ve canları korunaksız olan mustazafları değil, kendisinden yardım talep eden esir edilmiş kralları bile koruma altına aldı ve kurtardı. İslâm beldeleri ilmin, tekniğin, eğitimin verildiği merkezler hâline geldi ve müslim, gayrimüslim dünyadaki tüm çocuklar en iyi eğitimi

İslâm beldelerinde aldı. Müslümanlar Allah'a bağlı kaldılar, Allah da onlara yeryüzünün tüm nimetlerini ve izzeti verdi. Tarih, İslâmi hayatın mükemmel örnekleri ile doldu ve tüm insanlık ondan nasiplendi.

Müslümanların İslâm'a bağlılıkları zayıflayınca, düşmanlarımız tüm güçleri ile saldırdı. Topraklarımız işgal edildi. Batıl fikirler zihinlere işlendi. Kardeşliğimiz zedelendi ve fitne her yeri kuşattı. İslâmi mefhumlara bakış ve şer'î hükümlere bağlılık zayıfladı. Zillete düştük ve sonunda İslâmi hayatı tatbik eden Hilâfet Devleti yıkıldı. Bu, İslâm ümmetine şimdiye kadar vurulmuş en büyük darbeydi. Allah Rasülü *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'in Medine'de İslâm Devleti'ni kurmasından sonra ilk defa Müslümanlar, İslâm şeriatının tatbik edilmediği bir hayata şahit oldular. Bu darbeden sonra tıpkı Rasulullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'in hadislerinde bildirildiği gibi İslâm'ın düğümleri tek tek çözüldü. Çözülen her düğümlerle birlikte İslâm ümmetinin sorunlarına yeni bir so-

run daha eklendi. İslâm'ın gücünü ve tesirini hissedemeyen insanlar, Allah'tan da uzaklaşmaya başladı. Allah'tan uzaklaşan insanlar eliyle de canlı cansız tüm kâinatın dengesi bozuldu, ekinler ve nesiller fesada uğradı. Allah'ın insanlara rahmet olarak indirdiği İslâm'ın, yeryüzünün hiçbir yerinde uygulanmaması sebebiyle insanoğlu mutluluğunu ve huzurunu kaybetti. Allah'ı inkâr etmek fikir özgürlüğü, dini inkâr etmek ve onu hayattan tamamen uzaklaştırmak aydınlanma felsefesi olarak tanımlandı. Tüm teknolojik gelişmeler küfrün, şirkin, zulmün yayılması için kullanıldı ve hâlâ da kullanılmaya devam etmektedir.

Artık insanlar iş ve aşını düşündüğü kadar ahiretini düşünmüyor. Kılık kıyafetine verdiği değeri dinine vermiyor. Çünkü zihinler işgale uğradı. Evler, okullar, mescitler batılın kuşatması altında. Allah'ın azabına sebep olan bütün cürümler serbestleşti ve alenen toplu hâlde işlenmeye başlandı. Belki de yeryüzü şahit olmadığı tuğyana, zulüm ve günahlara şahitlik ediyor.

Hırs ve düşmanlıkla kadınlarımız, çocuklarımız, erkeklerimiz dünyanın gözleri önünde canlı yayınlarla katliama maruz bırakılıyor. Buna rağmen zalimlerin sesleri mazlumların çığlıklarını bastırabiliyor. Mazlumların feryatlarını ise kimseler duymuyor ve duymak istemiyor. Onlara karşı kulaklar sağır, gözler ise kör. Buna rağmen milyonlarca insanı katleden katiller,

insan haklarını, kadın haklarını, çocuk haklarını hatta hayvan haklarını tanımlıyor.

Neredeyse savaşlarda öldürülen insanlar kadar anne karnındaki bebekler kürtaj yoluyla öldürülüyor. İnsanlar üzerinde hiçbir değer ve inancın etkisi kalmamış durumda. Artık çok kolay bir şekilde inançlar, değerler ve hatta cinsiyetler bile değiştiriliyor. Lut kavmini taklit eden onursuzlar "onur yürüyüşü" adı altında gösteriler düzenliyor. Şehirlerin meydanlarında Allah'a, Rasulü'ne ve müminlere meydan okurcasına "Bize alışın gitmiyoruz. Buradayız!" diye naralar atıyorlar.

Dünya Kadınlar Günü'nde sokağa çıkan kadınlar "Bizi değil, evlendirme dairelerini kapatın!", "Namus mu? Kirletmeden duramam!" gibi burada zikretmeye hayâ ettiğimiz pankartlar ve sloganlarla eylemler yapabiliyor. Zina olabildiğince teşvik edilirken zinaya düşmemek için evlenen gençlere yaşları tutmadığı gerekçesiyle 10 ile 20 yıl arasında ceza verilebiliyor. Her gün çocuklar kaçırılıp, tacize uğradığı hâlde, "Pedofili insanın içinde var, çocuğa meyilli olmak yaratılıştan geliyor, aşk aşktır." gibi söylemler ile bu sapıklık normalleştiriliyor.

Allah'ın azabına sebep olacak suç ve günahlar her geçen gün çoğalıp yayılıyor. Katiller artık neden öldürdüklerini dahi bilmiyor, hırsızlar ihtiyaçlarından ve yoksulluktan dolayı çalmıyor. Uyuşturucu kullanımı her

geçen gün yaygınlaşıyor. Güya yasak olmasına ve devletin uyuşturucu ile sözde etkin bir mücadele vermesine rağmen, ortaokula giden bir çocuğun uyuşturucuya bu kadar kolay ulaşabilmesini kimse izah edemiyor. İnsanlara iyiliği emredip kötülükten nehyetmek suç sayılırken, tüm kötülükler alabildiğine teşvik ediliyor.

Dünyada Yalnızlık ve İntiharı Önleme Bakanlıkları kuruluyor. Her 4 saniyede bir insan intihar ediyor. İnsanların intihar etme ihtimalleri, artık cinayet ile öldürülme ihtimallerinden 16 kat daha fazla. Sözün tükendiği, akılların dumura uğradığı, insanların helake koştuıkları bir hayatı yaşıyoruz.

Kuşkusuz geleceği tahmin etmek zordur. Ne gibi teknolojik gelişmeler yaşanacak bilinmez ancak içinde bulunduğumuz hayat bu şekilde devam ederse yakın bir gelecekte, belki de 10 yıl gibi çok kısa bir süre sonra, aile modelimizin yok olacağını, duygusal

bağların kopacağını, menfaat birlikteliği hâline dönüşeceğini, gelecek nesillerin ifsadın en şiddetlisini yaşayacağını, suç ve günahların sokakların her köşesini kaplayacağını tahmin etmek hiç de zor olmayacaktır.

Zira en çok konuşması gereken ve bu fesada karşı sürekli meydanlarda olması gereken âlimler susarken, konuşmak isteyenler ise susturuluyor. Herkes her şeyi görüyor ama kimse taşın altına elini koymak istemiyor.

İşte biz bu dosyada özellikle aile, gençlik ve toplumda meydana gelen bozulmayı, sebeplerini, İslâm'ın çözümlerini ve kimin üzerine hangi sorumlulukların düştüğünü hatırlatacağız. Umulur ki hayırlara vesile olur.

AİLENİN İFSAT EDİLMESİ

Batı'da aile, Sanayi Devrimi ile birlikte dağılmış ve ekonomiye ucuz iş gücü yetiştiren bir kurum olarak görülmeye başlanmıştır.

Aile toplumun özü ve temelidir. Bu yüzden İslâm, evliliğe, aile kurumuna, aile bireyleri arasındaki ilişki ve bağlara büyük önem vermiş ve onları mükemmel bir nizam ile tam da olması gerektiği gibi düzenlemiştir. Nitekim yüzyıllar boyunca aile, Allah ve Rasul'un hükümleriyle kale gibi korunmuştur. Koruma altına alınan bu kale, huzur, saygı ve sevgiyi içinde barındırmış, her açıdan sağlıklı nesillerin yetişmesini sağlamıştır.

Batı'da ise aile, Sanayi Devrimi ile birlikte dağılmış ve ekonomiye ucuz iş gücü yetiştiren bir kurum olarak görülmeye başlanmıştır. Yaşamak, günlük ihtiyaçlarını karşılayabilmek için anne ve baba ağır şartlar altında, neredeyse 16 saat fabrikalarda çalışırken bu kervana yüzbinlerce çocuk da işçi olarak dahil edilmiş ve aile fertleri arasındaki duygusal bütünlük bozulmuştur. Bu bozulmaya dinin hayattan uzaklaştırılması da eklenince inançsız, duygusuz, sorumsuz, menfaatperest bir Batı ortaya çıkmıştır.

Bazı bilimsel buluşlar ve elde ettiği teknoloji ile iyice azgınlaşan Batı

dünyası, sömürmek ve daha fazla büyüme için ilk iş olarak, İslâm dünyasına saldırıya geçti. Beldelerimiz işgal, servetlerimiz talan edildi. İslâm ve hükümleri hayattan uzaklaştırıldı. Fakat tüm bunların Müslümanların dinlerine bağlılıklarına fazlaca tesir etmediğini gördüklerinde, fiilî işgallerin yanında kültürel açıdan da zihinleri işgal etmeye başladılar. Kendisi gibi düşünen Müslümanların eliyle Hilâfet'e, cihada, yargı hükümlerine, çok eşliliğe, aile ve kadına yönelik şer'î hükümlere hücum etti, kötiledi ve değersizleştirdi. Çünkü onlar, İslâm'ın tesirinin ve şer'î hükümlerin tatbikinin toplumun çekirdeğini oluşturan ailede devam etmesini, sömürü sistemleri ve bekaları için büyük bir tehlike olarak görüyorlardı.

Böylece dağılan halkalara yenileri eklendi. Kadına, erkeğe, aile içi görev dağılımına bakış, fesada uğradı. İslâm'ın içtimai nizamı üzerine bina edilmiş aile kültürü kayboldu.

İslâm dünyasında bunlar yaşanırken Türkiye'de çok daha şedit uygulamalara imza atıldı. Cumhuriyetin kurucu kadroları, kalkınmanın her türünü

Batı uygarlığında aradıkları ve İslâm'ı, geri kalmışlığın sebebi gördükleri için, İslâm'ın tüm izlerini silmeye, kökünden kazımaya çalıştı.

1926 yılında İsviçre Medeni Kanun'u tek bir cümlesine dokunmadan olduğu gibi kabul edilip yürürlüğe konuldu. İslâm'ın çerçevesini belirlediği şer'î nikâh kaldırılıp, Batı'da uygulanan nikâh akdi resmî nikâh olarak kabul edildi ve zorunlu hâle getirildi. Aynı şekilde boşanma, nafaka, mirasa ilişkin şer'î hükümler yürürlükten kaldırıldı. Bir erkeğin birden fazla kadınla meşru olarak evlenmesi yasaklanırken, bunun yerine Batı'nın metres kültürü gayri resmî olarak yassallaştırıldı.

Yürürlüğe konulan Medeni Kanun, kadına ve erkeğe bakışta, bunların görev ve sorumluluklarında, evlenme ve boşanma koşulları ve hükümlerinde, miras, nafaka hakkı gibi konularda onarılması zor, büyük sorunları da beraberinde getirdi. Devrim kanunları o kadar hızlı ve sorgusuz alınıyordu ki yaşananlara şahit olan Prof. Georges Sauser Hall şu cümleleri kurmaktan kendini alamadı: *"İslâm devletlerinin en güçlüsü, bin yıllık geçmişe varan töreleri, altı aylık bir sürede yürürlükten kaldırıyor. Tarih, hiçbir ülkede bu kadar köklü ve ani değişikliği örnek gösteremez. Bir ülkede ve bir toplum üzerinde yapılmış bundan daha cesur bir deneyim yoktur."*

Elbette İsviçre'den ithal edilen Medeni Kanun ile yetinilmedi. Zaman içerisinde Batılı kapitalistlerin çirkinliklerini, yozlaşmalarını örtbas etmek için ortaya çıkardığı uluslararası anlaşma ve kararların tamamı sorgulanmaksızın, halkın kültürüyle uyumlu olup olmadığına bakılmaksızın kabul edildi ve derhal uygulandı.

Kuşkusuz bu anlaşma ve kararların en tehlikelisi 1979 yılında imzaya açılan ve 1981 yılında yürürlüğe giren CEDAW "Kadına Karşı Her Türü Ayrımcılığın Yok Edilmesi Sözleşmesi"-dir. Türkiye bu anlaşmayı 1985 yılında imzaladı ve iç hukuktaki kanun ve mevzuatlar da bu sözleşme gereğince değiştirildi. Örneğin CEDAW gereği evlenen ve bir şekilde çıkan anlaşmazlıklar sonucunda boşanan erkekler ömür boyu eski eşine nafaka ödemek zorunda bırakıldı. Tespit edilen nafakayı ödeyemeyenler cezaevlerine atıldı.

2002 yılına gelindiğinde kadın erkek eşitliği mutlaklaştırıldı. Müslüman aile modelindeki erkeğin evin reisi olması rafa kaldırıldı. "Aile reisi kocadır." hükmü değiştirilerek "Evlilik birliğini eşler beraber yönetirler." hükmü getirildi. Böylece aile içinde çift başlılık oluştu. Eşitlik anlayışı aile içi rollerde değişiklikleri de beraberinde getirdi. Kadınlara, kocalarının izni olmadan, istedikleri işte çalışabilme hakkı tanındı. Evde düzen bozuldu, kadın evde özgür ama işyerine bağımlı hâle geldi. Böylece anlaşmazlıklar tırmanışa geçti, huzur, sevgi,

saygı azaldı. Güzel hayallerle kurulan evlilikler, kısa süre içerisinde mahkemelerde boşanmalarla sonuçlandı.

“Evlilik içi tecavüz suçu” hükmüne yer veren Türk Ceza Yasası yürürlüğe girdi. Alenen zina yapanlara verilmeyen cezalar, nikâhlı olan eşlere “evlilik içi tecavüz” suçu gerekçe gösterilerek verilmeye başlandı. Kanunen yasak olduğu için resmî nikâh yapması mümkün olmayan 15-16-17 yaşındaki gençler, Allah’ın emri ve Peygamberin sünneti üzere, nikâhla ve düğün dernekle evlendikleri için “cinsel istismar” suçlaması ile 3 yıldan 15 yıla kadar değişen ağır hapis cezaları ile cezalandırıldılar. Kaç yaşında olursa olsun, ailenin rızası olmasa bile zina yapanlar serbest, ancak Allah’ın emri ile nikâh kıyanlar suçlu kabul edildi. Böylece Türkiye’de sırf Allah’ın emri, Peygamberin sünneti üzere evlendiği için yargılanan binlerce eş (erkek) ağır cezalar ile cezalandırıldı. Aileler perişan, çocuklar babasız, eşler kocasız, uvalar sahipsiz bırakıldı.

Genç yaşta evlenen ve ceza alan bir ailenin hikâyesi şöyle: “Ben 15, eşim 19 yaşındaydı kaçtığımızda. Ailelerle barışıp, 20 gün içinde düğünümüzü yaptık. Bir yıl sonra da oğlum oldu. Bunun suç olduğunu bilmiyorduk o zamanlar. Çocuğuma kimlik için başvurduğumuzda resmî nikahımız olmadığı için kimlik çıkartamadık. Çocuğum hastalanıp da hastaneye yattığında, kimliksiz olduğu için hastane savcılığa bildirmek zorunda kaldı. Yasal işlemler o zaman başladı. Eşim o sırada

askerdeydi ve döndüğünde 17 yaşında olduğum için aile rızasıyla resmî nikâh yapabildik. 2016 yılında eşimin cezası onaylandı ve yakalayıp götürdüler. 10 sene dediklerinde yıkıldık biz. Şu an dokuz yaşında oğlum, beş yaşında kızım var. 10 yıllık evliyim. İki yıldır eşim içeride. İki yıldır ne evimiz var ne ocağımız, her şeyimiz yıkılmış durumda. Bazen eşimin, bazen de kendi ailemin yanında sığıntı gibi kalıyorum. Çocuklarım sürekli babalarını soruyor ‘Bizim evimiz neden yok!’ diyorlar.”

Medeni Kanun’da CEDAW ile birlikte BM Çocuk Hakları Sözleşmesi, Avrupa Sosyal Şartı, OECD, AGİT gibi kuruluşların sözleşme, karar ve tavsiyeleri esas alınarak aile ile ilgili kararlar ve hükümlerde değişiklikler yapıldı. Batılı sömürgecilerden alınan bu batıl kanunlar, aile ve toplum ilişkilerimize büyük zararlar verdi. Ancak Batı, bu zararlarla yetinmedi; aile yapısına en büyük darbeyi vurmak ve yok etmek için yeni bir şer projesi hazırladı. Aileyi yok etmek için hazırlanan ve tüm dünyada uygulamaya konulan bu proje “İstanbul Sözleşmesi”dir. Bu sözleşmenin gereği olarak TBMM’de 6284 sayılı kanun hızlıca kabul edildi ve uygulamaya konuldu.

Avrupa Konseyi’nin hazırladığı bu sözleşmenin asıl adı “Kadınlara Yönelik Şiddet ve Ev İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadele Hakkındaki Avrupa Konseyi Sözleşmesi”dir. 11 Mayıs 2011 tarihinde İstanbul’da imzaya açıldığı için kamuoyunda “İstanbul Sözleşmesi” olarak bilinmektedir.

Bu sözleşme ve kanun AK Parti, MHP, CHP ve HDP'nin fikir birliği ile 8 Mart 2012'de meclisten hızlı bir şekilde geçirilmiştir. Her konuda kavga eden bu partiler, her ne hikmetse 81 maddeden oluşan bu sözleşme hakkında ittifak ederek 1 Ağustos 2014 tarihinde sözleşmeyi uygulamaya koydular. Almanya'nın dahi 2018'de imzaladığı bu sözleşmeyi, imzaya açıldığı gün serh koymaksızın imzalayan halkı Müslüman tek ülke Türkiye'dir ve bu sözleşme, Anayasa'ya göre bağlayıcılığa sahip uluslararası bir sözleşmedir.

Bu sözleşme, Batı'nın hayat tarzı ve toplum yapısının dayatıldığı bir fesat ve yıkım sözleşmesidir. Sözleşmenin uygulamaya konulmasının ardından geçen ilk 4 yılda, kadın cinayetlerinde yaklaşık üç kat artış meydana gelmiştir. Sözleşmenin imzalandığı 2011 yılında koruma altına alınan kadın ve evden uzaklaştırılan erkeklerle ilişkin dava sayısı 57.678 iken, bu rakam 2017'de 295.618'e ve 2018'de 358.499'a ulaşmıştır. 2019 yılının sadece nisan ayına kadar olan dönemde bu sayı 92.219 olarak tespit edilmiştir. Son iki buçuk yılda evden uzaklaştırılan koca sayısı resmî rakamlara göre 746.000'dir. Milyonlarca erkeğin evden uzaklaştırıldığı bir ortamda doğal olarak evlenme oranları azalmış ve boşanma aşamasındaki kavgalar, yaralamalar artmış ve boşanma oranı rekor üstüne rekor kırarak 2018 yılında 142.448'e ulaşmıştır. TÜİK verilerine göre 2018 yılında evlenme oranı bir önceki yıla göre %3 azalırken, boşanma oranı yine bir önceki

yıla göre %11 artmıştır. Sözde aileyi koruma adına çıkarılan bu sözleşme ve kanunların, aile yapısına nasıl bir darbe vurduğu apaçık ortadadır.

Bütün bunlara ilave olarak 2001 yılında LGBT adı altında ortaya çıkan eşcinsel sapıklıklar, 2006 yılından itibaren dernekleşmeye başlamış ve nihayetinde de İstanbul Sözleşmesi ile birlikte "cinsiyet eşitliği" kapsamında hukuki olarak normal bireyler hâline gelmişlerdir. Kurdukları dernekler, "onur yürüyüşü" adı altında yapmış oldukları gösteriler, medyaya yansıyan eşcinsel evlilikler ve demokrasi adına onlara destek veren özgürlükçü propagandalar sayesinde toplumun, ailenin ve özelde de gençliğin ifsat edilmesinde rol model konumuna getirilmeye çalışılmaktadır.

İstanbul Sözleşmesi ile gündeme getirilen "Toplumsal Cinsiyet Eşitliği" başta eşcinsellik olmak üzere, aklın sınırlarını zorlayan türden cinsel sapıklıkların, toplumda hiçbir tepki görmeden rahatça yaşanabileceği bir ortam öngörmektedir. Tüm bu sapıklıkların ve LGBT diye bilinen eşcinsel hareketlerin Türkiye'de meşru hâle gelmesi ve yasalarla güvence altına alınması da bu sözleşmeye dayanmaktadır. Çünkü "Cinsel yönelim" ve "Toplumsal cinsiyet kimliği" ifadeleri, sözleşmeye imza atan bütün ülkeler tarafından her türlü cinsel sapıklığın meşru kabul edilmesini, yasalarla korumasını, her türlü gayri meşru eğitimlerin önündeki önyargı, töre, gelenek ya da İslâmi görüş adına ne varsa

hepsinin kökünün kazınmasını içermektedir. Bu zihniyete göre toplumda kız ve erkek ayrımını ifade eden her şey kaldırılmalıdır. Bilim adamı, devlet adamı gibi ifadeler, kız ve erkek çocukları için ayrı olarak üretilen oyuncaklar hatta trafik işaretlerindeki figürlere kadar, her şey değiştirilmeli ve "cinsiyet eşitliğine" uygun olarak yeniden düzenlenmelidir.

Yine bu sözleşmede aile, aynı evi paylaşan partnerler olarak tanımlanır. Zira onlara göre aile mefhumu aynı evin içerisinde yaşamaları ve aynı evi kullanmaları ile sınırlıdır. Bundan dolayı evin içindeki her şahsın cinsiyet eşitliği gereği sınırsız hürriyet kazanmasını, bir kadının veya erkeğin başına buyruk dilediği şekilde özgür yaşamasını, istediği zaman istediği yere gitmesini, istediği her şeyi özgürce yapabilmesini ve bu özgürlükler kapsamında istediğiyle düşüp kalkmasını istemektedirler.

"Toplumsal Cinsiyet Eşitliği" denilen bu şer projesini toplumun her kesimine ulaştırmak için başta Avrupa Birliği ve Birleşmiş Milletler olmak üzere onlarca devlet, büyükelçilikler, çeşitli il ve ilçe belediyeleri, Soros, Rockefeller, Ford gibi vakıflar, birçok üniversite, UNESCO, TÜSİAD ve bunların yanında köklü sanayi kuruluşları ve yurtdışı finansmanlı örgütler gibi kapitalizmin tüm katmanları destek vermektedir. Bu projenin yaygınlaşması için "Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Hibe Programı" kapsamında, birçok vakıf, dernek ve platforma yüksek meblağ-

larda hibeler verilmiştir. Yine bu projeyi çalışanlarına anlatan yüzlerce belediyeye mali destek sağlanmış, tüm iller için "Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Karnesi" bile hazırlanmıştır. Bu kapsamda birçok büyükşehir belediyesi bünyesinde "Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Şube Müdürlüğü" açılmaktadır.

Sözde aileyi koruma adına yürütülen destek projelerinden birisi de kadınların iş hayatına atılmasını desteklemek ve çocuk sahibi olduğunda iş hayatını terk etmemesi için yürürlüğe konulan mali destek projesidir. Aile Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanı tarafından açıklanan bu projenin tam adı "Kurumsal Çocuk Bakım Hizmetleri Yoluyla Kadın İstihdamının Desteklenmesi Projesi"dir. Bu proje kapsamında 0-5 yaş arası çocuğu olan çalışan kadınlara, 24 ay boyunca her ay 650 TL civarında mali destek verilecektir. İsteniyor ki çalışan kadın çocuğunu, çocuk bakım hizmeti veren kurumlara ya da kreşlere vererek çalışmaya devam edebilsin. Evlerinde çocuklarını anne şefkati ve aile sıcaklığı içerisinde yetiştirmeye çalışan annelere hiçbir destek verilmezken çalışan kadınlara bu tür destekler verilerek kadınların evlerinden, eş ve çocuklarının mesuliyetinden uzaklaştırılması planlanmaktadır.

Kadını koruduklarını iddia eden birçok Batı ülkesinde insanlar hem kadın hem de erkek onurunu, şerefini, namusunu yerle bir eden bir hayat yaşıyorlar. Ayrıca her geçen gün daha da dibe batmaktadırlar. Bugün geldi-

ğimiz noktada Batı, kadın ve erkeğin hem cinsleriyle ilişkisini cinsel tatmin açısından normal kabul ettikleri gibi, çocuklarla, hayvanlarla hatta robotlarla olan cinsel ilişkiyi bile normal kabul etmekte, bunların engellenmesinin insan hakları ihlali olduğunu savunur hâle gelmişlerdir. Bu anlayışa sahip olan Batı'da ve onlara tabi olan toplumlarda doğal olarak aile kurumu çökmüş, nesiller tükenmiş, insani, ahlaki, ruhi kıymetler neredeyse bitme noktasına gelmiş, bedensel ve ruhsal birçok hastalık ortaya çıkmıştır. HIV virüsü, Hepatit B ve C gibi ölümcül hastalıklar, uyuşturucu kullanımı, intihar ve cinayetler sürekli artış göstermektedir. Allah *Subhânehû ve Teâlâ*'nın insan fitratına uygun, akla kanaat veren ve kalbi mutmain eden fikir ve nizamlarına karşı mücadele eden Batı ve onları taklit eden toplumların geldiği doğal ve acınası durum budur.

Kadın ve erkeklerin eğitilmiş ve kariyer sahibi oldukları söylenen bu ülkelerde kadına yönelik şiddet, cinayet ve tecavüz oranları da sürekli artmaktadır. Uluslararası Af Örgütü'nün raporuna göre sözleşmenin uygulandığı Finlandiya'da her yıl 50.000, Danimarka'da 24.000 kadına yönelik tecavüz ve cinsel şiddet uygulanmaktadır. Bu yüzden sözleşmeyi Almanya, Polonya, İsveç ve İngiltere gibi ülkeler şerh koyarak imzalamışlar, Azerbaycan, Rusya gibi ülkeler imzalamamış, Bulgaristan, Hırvatistan, Çek Cumhuriyeti, Macaristan, Letonya, Litvanya, Polonya, Romanya ve Slovak Cumhu-

riyeti ise karşı çıkmıştır. Ancak Türkiye hiçbir çekince belirtmeden ve şerh koymadan sözleşmeyi imzalamıştır.

Medeni Kanun, CEDAW, İstanbul Sözleşmesi ve diğer tüm Batı kaynaklı şerh projelerinin hedefinde ailenin ortadan kaldırılması, nesillerin yok edilmesi, nüfusun azaltılması, kapitalizmin tüketim çarkına hizmet edecek bireylerin çoğaltılması ve bunların önünde duran din, ahlak, gelenek gibi bütün değerlerin yok edilmesi vardır. Çünkü aileden uzak bireyler; günübürlük ilişkilerle meşgul olan, her türlü sapık ilişkiyi meşrulaştıran, cinsiyete ilişkin hiçbir ayrımı gözetmeyen, doğurganlığı olmayan ve kendi ifadeleriyle "cinsiyetsiz bir toplum" için elzemdir. Bu yüzden, aile ortadan kaldırılmalı, hiçbir kadın evde oturup çocuklarla ilgilenmemeli, hiçbir erkeğin kadın ve çocukların sorumluluğunu almasına müsaade edilmemelidir.

Bu anlayış ve beşerî uygulamalar, Batı için normal olabilir ancak Müslüman ailelerden müteşekkil toplumun dokusuyla uyuşmayan, kodlarıyla taban tabana zıt ve bozuk uygulamalardır. Allah, insanı en güzel şekilde yaratmış ve neslin devamı için fitratına, karşı cinse karşı bir meyil koymuştur. Dolayısıyla kadın ve erkek arasında bir çekimin olması normal bir durum iken hem cinsler arasındaki çekim asla normal bir durum değildir. Bu fitratın bozulması ve edinilmiş bir hastalıktır. Bu anormal durumun genlerle alakası yoktur. Bugün kendini LGBT olarak farklı cinsiyetlerle tanımlayan-

ların çoğu bunu doğumla ilgili faktörlerden değil, çevresel ve zihniyet yönlendirmesinden dolayı yapmaktadır. Bu yüzden AIDS (Edinilmiş Bağışıklık Sistemi Bozukluğu) olarak bilinen hastalık aslında GRID (Gay Related Immun Disorder) yani "Eşcinsellikle İlişkili Bağışıklık Sistemi Bozukluğu" hastalığı olarak tespit edilmiş ancak eşcinsellik yanlısı lobilerin baskısı ile ismi değiştirilmiştir. Bunun genlerle alakalı olduğu ya da doğuştan olduğuna dair hiçbir bilimsel sonuç yoktur. Doğuştan bazı organlarında gelişim bozuklukları olan kişiler dahi ya erkek ya da kadındır. Bunların cinsiyetleri uzmanlar tarafından yapılan tetkiklerle netleştirilir ve tedavi edilir. Zira Allah insanı erkek veya dişi olarak yaratmıştır. Allah *Subhânehû ve Teâlâ* şöyle buyurmuştur:

[يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى] **"Ey insanlar! Biz sizi erkek ve dişiden yarattık."** [Hucurat Suresi 13]

Dolayısıyla kişi eşcinsel olarak doğmamaktadır. Prof. Dr. Nevzat Tarhan bu konu ile ilgili şunları ifade etmiştir: *"Eşcinsellik insanda doğal olarak var olan bir yönelim değildir. Sosyal öğrenme ile ve yanlış eğitimle gelişmiş bir durumdur. Biyolojik doğaya uymayan bir sapmadır. Heteroseksüelliğin yani erkeğin kadına, kadının da erkeğe ilgi duymasının geni vardır ancak eşcinselliğin geni yoktur."*

Batılı hayat tarzı ve nizamlarının esas alındığı ve Müslümanlara zorla dayatıldığı günden bugüne evlilik

oranları azalıyor, aile yapısı bozuluyor, problemler artıyor ve milyonlarca aile yıkılıyor. Planlı ve örgütlü bir şekilde film ve dizilerde evlilik dışı ilişkiler, nikâhsız birliktelikler normalleştiriliyor. Bu tür gayri ahlaki ilişkiler güya ünlü kişiler tarafından topluma pazarlanıyor. İnsani ve ahlaki yozlaşmanın sonucu olarak da şiddet, taciz, tecavüz ve çeşitli problemler katlanarak artıyor. Kadına karşı şiddet ve hatta cinayetler, tüm alınan tedbirlerle, koruma kanunlarına, sığınma evlerine rağmen artarak devam ediyor. Mutlu ve huzurlu yuvaların sayıları her geçen gün azalıyor.

İslâm, erken evlenmeyi teşvik ederek erkek ve kadındaki birbirine karşı olan fitri meyilleri doğru bir doyuma yönlendirmiş hem erkeği hem de kadını aile kalesi içerisinde koruma altına almıştır. Evlilik, kişiyi zinadan korur, insan neslinin devamını sağlar. Nikâh, kadın ve erkeği bütün kötülüklerden koruyan en etkili zırhtır. Nikâh, birbirine dayanak olan, birbirini dengeleyen ve destekleyen, biri olmadan diğeri ayakta duramayan erkek ve kadının birlikteliğidir. Fitri ve sosyal olarak insanın huzura ermesi ve namusunu koruyarak neslini devam ettirebilmesi evliliğe, toplumun ıslahı ise devam eden aile hayatına bağlıdır. Nikâhsız kurulan ilişkiler toplumu yozlaştırır, aile mefhumunu yıkar. Kadın, erkek, aile, akraba ilişkileri İslâm'ın esaslarına göre korunamazsa toplumda fitne ve fesadın çıkması kaçınılmazdır. Fitri ve sosyal ihtiyaçların insanın erdemine yakışmayan şekilde

tatmin edilmesi, dünya ve ahirette zelil bir hayatın yaşanması sonucunu doğurur. Bunun için kadın veya erkeğin harama bakmaktan gözlerini sakınmaları, evlenmeleri, evlenmek için imkân bulamayan kimselerin iffetli davranmaları, kadının ve erkeğin şer'î tesettür ile örtünmesi, halvetin ve hayasızlığın yasaklanması, kısacası kadın ve erkeğin korunması şarttır. İnsanın cinsiyetini değiştirmesi veya sapık bir şekilde cinsel eğilim göstermesi hem dünyada hem de ahirette çok büyük cezası olan bir cürümdür. Allah *Subhânehû ve Teâlâ* şöyle buyurmuştur:

[وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا]

“Zinaya yaklaşmayın. Çünkü o, son derece çirkin bir iştir ve çok kötü bir yoldur.” [İsra Suresi 32]

Her konuda olduğu gibi evlilik ve aile konusunda da örneğimiz Allah Rasulü *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'dir. Allah Rasulü *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* en iyi aile reisiydi ve yumuşak huyluydu ama aynı zamanda ailesini cehennem ateşinden korumaya çalışan bir eştî. Hanımlarıyla oturup

sohbet ediyor, onları yetiştiriyor, hâl hatırlarını soruyor, şakalaşiyor, hanımlarının düşünce ve fikirlerine her zaman önem veriyor ve onlarla istişare ediyordu. O, risalet gibi çok ağır bir sorumluluğu yüklenmesine, her daim ibadet ve davetin işleriyle meşgul olmasına hem bir devlet başkanı hem bir ordu komutanı hem de insanlar arasında yükü ve meşguliyeti en ağır kimse olmasına rağmen, asla ailesini ihmal etmiyordu. O'nun aile hayatı, bizler için en güzel örnek ve nasihattir.

İşte kadın ve erkek birlikteliklerinden kaynaklanan problemleri tedavi etmek hem kadını hem de erkeği korumak, ancak İslâm'ın ortaya koyduğu “İçtimai Nizam” ile mümkündür. Bu nizamın kadın ve erkek birlikteliğinden kaynaklanan sorunları en güzel şekilde çözdüğü, on üç asırlık İslâm tarihinde ispatlanmıştır.

KADIN VE ERKEĞİN İFSAT EDİLMESİ

“Toplumsal Cinsiyet Eşitliği”ni ağzına sakız edenler kocalarından, babalarından korudukları kadınların birçoğunu, fuhuş bataklığına mahkûm etti. Fuhuş bataklıklarında satılmayı, bar ve pavyonlarda içki masalarına meze olmayı kadınlara reva gördüler.

Kadın, sömürgeci ve kapitalist Batılılar için II. Dünya Savaşı'ndan sonra savaşlarda azalan erkeklerin yerine iş gücü olarak bir alternatifti. Kadın iş hayatına girdiğinde işçi açığı kapanacak, maliyetler düşecek, işverenin eli güçlenecek ve hem üretim hem de tüketim artacaktı. Bunun için kadına asla değer vermeyen kapitalizm “Kadın erkek eşitliği”, “Dünyayı kadınlar kurtaracak”, “Kadınlara özgürlük”, “Kadın hakları”, “Pozitif ayrımcılık”, “Kadın kendi ayakları üzerinde durabilmeli”, “Ev kadını değil iş kadını” gibi sloganlarla kadını sözde kölelikten ve baskıdan kurtarmayı vaat etti. Dünya nimetleri ve yalan vaatlerle kadını kandırmayı başaran Batılı sömürgeciler, aile ve toplumu bozmak için kadının kişiliğini değil, dişiliğini ön plana çıkardı. Ahlak, namus, edep, hayâ, bekâret, yuva, eşe bağlılık, aile, çocuk eğitimi gibi kavramlara savaş açtı. Özgür ve güçlü olmanın önünde baba, koca ve kardeşi engel gösterirken, güzelliğinin, kariyerinin, rahatının önünde bir engel olarak da çocuklarını gösterdi.

Yuvalar yıkıldıkça kapitalizm kazandı. Boşanma davaları açıldıkça, bu işi destekleyen avukatların cepleri doldu. Cinsiyet eşitliği yayıldıkça, feminist derneklerin kasaları doldu. Hatta Türkiye’de “Müslüman Kadınlar Feminist Derneği” kurularak, İslâm ile feminizmin zıt olmadığını Müslüman kadınlara anlatmaya başladı.

“Toplumsal Cinsiyet Eşitliği”ni ağzına sakız edenler kocalarından, babalarından korudukları kadınların birçoğunu, fuhuş bataklığına mahkûm etti. Fuhuş bataklıklarında satılmayı, bar ve pavyonlarda içki masalarına meze olmayı kadınlara reva gördüler. Her il, ilçe ve kasabaya resmî fuhuş bataklığı açılmasını savundular. Evli ve nikâhlı olanlar için “ev içi tecavüz” diye bir suç getiren zihniyet, vergisi verilen fuhuş rezaletini devlet koruması altına aldı, gelirini kutsallaştırdı. Bu aşağılık işleri yapan zalimler ödüllendirildi.

Ailenin koruyucusu olan tüm erkekler potansiyel bir suçlu ve kadın düşmanı olarak gösterildi. Onlara

göre erkek (koca, baba, kardeş, oğul) geçmişten bugüne hep haksızdı. Kadın, erkekten uzaklaşınca korunabilecekti! Başta kadın cinayetleri olmak üzere suçların çoğunun alkol nedeni ile işlendiği araştırma raporlarında tespit edildiği hâlde alkol yasaklanmadı. Ekonomik nedenler düzeltilmedi. Fikrî ve ahlaki eksiklikler tedavi edilmedi. Kadın cinayetlerinin arkasındaki tüm nedenler yok sayıldı ve sadece erkekler suçlu görüldü. Bir kadın ile evlenen erkek ev içi şiddet, tecavüz, nafaka, evden uzaklaştırma, çocuğun velayetini alamama gibi kanun maddeleri ile cezalandırıldı.

Bu yüzden kadını kocasından ayırarak için şer'î ve mer'i/yürürlükteki tüm hukuk metinlerinin en temel ilkesi olan "Bir suç kesin delillerle ispat edilene kadar herkes masumdur." ilkesi ortadan kaldırılarak, suçla ilişkin herhangi bir delil olmaksızın "Kadının beyanı esastır." mantığı getirildi. Erkek ne derse desin, olay gerçek veya yalan olsun fark etmeksizin, kadının beyanı esas olarak kabul edildi. Bu yasal düzenlemeler ile son 2,5 yılda 746.000 erkek evinden uzaklaştırıldı ve bir kısmı da tutuklandı. Gerçekten suçlu olanlar dışında sadece kadının beyanı ile birçok masum erkek cezalandırıldı. Evden uzaklaştırılan erkeklerin çoğu fiziki şiddet dışında psikolojik baskı, eşine bağırma, onu cinselliğe zorlama, isteklerini yapmama, tartışma gibi nedenlerle uzaklaştırılmaktadır. Evden uzaklaştırılan babalar, kendi eşyalarını almak için dahi evine gidememenin yanı sıra çocukla-

rını görmek için okula gidemiyor, mahallelerine giremiyorlar. Bunlara ilave olarak evin masraflarını karşıladığı hâlde çocuklarını göremeyen, onuru çığnayan, toplum önünde kınanan erkeğin ruh hâli daha da bozuluyor, alkol ve benzeri alışkanlıkların da etkisi ile eşine ve çocuklarına zarar veriyor. Görüldüğü gibi bu zihniyet ve yasalar kadınları korumuyor aksine şiddet görmelerine ve hatta ölmelerine yardımcı olacak zemini hazırlıyor.

"Kadının beyanı esastır." anlayışının yol açtığı sorunlardan birkaç örnek şöyledir:

- Antalya'nın Alanya ilçesinde bir asansör tamircisi, asansöre beraber bindiği bir İngiliz kadının kendisinden şikâyetçi olması üzerine 12 yıl ceza alıyor. Asansör tamircisi, turist kadının bunu kendi ülkesinde 100 ile 200 bin euro tazminat almak için yaptığını kendisine söylediğini ve kendisinin masum olduğunu söylemesine ve ortada hiçbir delil de olmamasına rağmen, masumluğunu ispat edememesi ve sırf İngiliz turist kadının beyanı üzerine 12 yıl boyunca çocukları babasız, eşi ise kocasız kalıyor.

- Askerde yaralanan ve hastaneye kaldırılan gencin eşi boşanma davası açıyor ve evden uzaklaştırma kararı aldırıyor. Hastaneden çıkan asker evine gidemiyor, çocuğunu göremiyor, maaşına ve tazminatına tedbir kararı konuluyor ve evin ihtiyaçlarını karşılamak zorunda bırakılıyor. Boşanacak ama çocuğunu görmesi için açtığı da-

vaların sonuçlanmasını bekleyecek. Kendini terk eden kadına ise ömür boyu nafaka ödeyecek.

- Alışveriş merkezinde ailesi ile dolaşan bir çocuk babasından oyuncak istiyor. Ancak babası oyuncak almamıyor. 5 yaşındaki kız ise oyuncak almamasına eğer oyuncak almazsa kendinin kaçırıldığını, babasının ise tacizci olduğunu, bu şekilde bağırarak insanlardan yardım isteyeceğini söylüyor ve babasını oyuncak alması için tehdit ediyor. 5 yaşında bir çocuğun zihinsel olarak geldiği acı bir örnek!

- Zonguldak'ta anne ve babası ayrı yaşayan bir kız, babasını uyku ilacı ile uyutarak eve yabancı erkekler alıyor. Uyanan baba kızını yabancı erkeklerle kendi evinde uygunsuz görünce kızına tokat atıyor ve kızını kendisini mahkemeye şikâyet ediyor. Mahkeme kendi evinde "kızının özgürlüğüne müdahale eden" babayı biraz iyi niyet göstererek, sadece para cezası ile cezalandırıyor. "Medeni olmayan" ve "özgürlüklere karşı olan" babayı cezalandıran yasalar, zani kız ve erkeğe uyarı dahi vermiyor!

İstanbul Sözleşmesi ve 6284 sayılı kanunun anlatıldığı bir oturumda bir kişi "*evli bir kadın kocasını şikâyet etse, zina yaptığı başka bir adamı evine çağırır ve bunu kadının eşi hâkime söylese hâkimin kararı ne olur?*" sorusuna bu davalara bakan hâkim cevap vermeden önce yaşadığı bir olayı şu şekilde anlatıyor. "*Davasına baktı-*

ğım bir adam geldi ve dedi ki; hâkim bey beni evden uzaklaştırdınız, bizim hanım bir erkeği eve aldı, nafakada bağladınız ben finansör oldum, siz ise hukuki organizatör oldunuz dedi." Soruya cevap ise "*Evet böyle bir yol açık.*"

Kocasından şikâyetçi olan her kadın, polise telefon ettiği an, erkek evden uzaklaştırılıyor. Daha sonradan pişman olup şikâyetini geri çekse de pişmanlıkları kabul edilmiyor. Yine eşler arasındaki sorunları uzlaştırmak için arabuluculuk ve hakemlik yapmak kanunen yasak ve bunu yapanlar suçlu kabul ediliyor. Yani kadını eşinden uzaklaştırmak için devreye giren kanunlar, eşi ile barışmak istediğinde engel olmak için devreye giriyor. Buna bir de eve sık sık misafir getirmek, gelen misafire iyi davranmamak, sık sık iş değiştirmek gibi durumlar mahkemeler tarafından boşanma gerekçesi kabul edilince binlerce aile dağılıyor.

Bu proje ve kanunların sonucu olarak, erkeklerin çalıştığı işlerde çalışan, para kazanan, pantolon ve ceket giyen, evi tek başına idare eden, dışarıda daha çok zaman geçiren "özgür" kadınlar çoğaldı. Aynı şekilde bakımlı, rengarenk elbise giyen, moda öneme veren, kadınların eline bakan erkekler de çoğaldı. Böylece eğitim görmüş, geliri olan ancak evlenmeyen, ağır hayat şartları altında tek başına ezilen, yalnızlaşan, depresyon haplarına mahkûm, cinselliği sömürülen, intihar eden, alkol ve uyuşturucu kullanımı hayli yüksek olan kadınların ve erkek-

lerin çoğalması da bu uygulamaların doğal bir sonucu oldu. Yapılan araştırmalara göre, Fransa, Almanya, İtalya, İngiltere ve İspanya'da çalışan kadınların %60'ı işyerinde tacize uğruyor.

Halbuki İslâm, insan olmaları vasfıyla hem erkek hem de kadın için genel hükümler koymuştur. İman etmek, salih amel işlemek, namaz kılmak, zekât vermek, iyiliği emredip kötülükten sakındırmak, yalan söylememek, içki içmemek, zina yapmamak ve benzeri hükümleri kadın ve erkek için ayırım yapmaksızın farz veya haram kılmıştır. Bununla birlikte fitratları ve vakıalarına uygun olarak sadece erkeğe ya da sadece kadınlara ait hükümler de koymuştur. Çalışma, evin ihtiyaçlarını karşılama, hanımını düşmandan, açlıktan, soğuktan, hastalıktan, yaşamın her türlü sert ve katı koşullarından koruma, hayatıyla ilgili tüm işleri sevk/idare etmeye ilişkin görevleri ve yine cihadı, erkeğe farz kılmıştır. Allahu Teâlâ dünyada mümin erkeklere en önemli emanet olarak hanımlarını emanet etmiştir.

Tüm modern demokrasilerde kadınlara yönelik istismar ve küçük düşürücü vakıalar mevcutken İslâm, kadını hem evinde hem de genel hayatta koruma altına almıştır. Kadınlara mülk sahibi olma, servetini dilediği şekilde kullanma, kendi iradesi ile isteyerek evlenme, erkekler gibi eğitimden yararlanma, meşru ölçülerde çalışma, mirastan pay alma vb. gibi hakları dünyanın hiçbir yerinde kadına ait bu tarz hakların olmadığı 14 asır öncesinde getirmiştir. Kadını bir anne ve evinin eğitimcisi olarak öne çıkarmıştır. Bununla birlikte ev işleri, doğum, süt emzirme, çocuğun bakımı ve iddet gibi hususlarda kadına ait birtakım özel hükümler getirmiştir. Haram olmayan işlerde de baba ve eşine itaat etmesini kadına emretmiştir. Genel hayatta, kadın ile erkek arasında vaki olan ilişkiyi meşru ölçülerde yardımlaşmaya bağlamış, böylelikle İslâm tarihinde kadın, evinin terbiyecisi, çocuklarının eğitimcisi, âlime, siyasetçi, iş kadını, fakih ve toplumun inşası ve korunmasında önemli bir aktör olmuştur.

NESİLLERİN İFSAT EDİLMESİ

İslâm, nesillerin korunup, yetiştirilmesini mükemmel bir şekilde düzene koymuştur. Çocuklara hayata geliş gayelerini, kim olduklarını, nereden gelip, nereye gideceklerini ve yaratıcı hakkındaki bilgileri akıllarına ve seviyelerine uygun bir şekilde anlatmayı anne babalarına öğütlemiştir.

Nesilleri korumak bir toplum için ölüm kalım meselesidir. Nesillerini koruyabilen, eğiten ve yetiştiren toplumlar, her zaman kalkınır ve dünyaya yön verebilirler. Bu yüzden İslâm, nesillerin korunup, yetiştirilmesini mükemmel bir şekilde düzene koymuştur. Çocuklara hayata geliş gayelerini, kim olduklarını, nereden gelip, nereye gideceklerini ve yaratıcı hakkındaki bilgileri akıllarına ve seviyelerine uygun bir şekilde anlatmayı anne babalarına öğütlemiştir. Akil baliğ olduklarında ise onlara iman etmeyi ve salih amelleri emretmiş, her türlü münkerden ve kötülükten de nehyetmiştir. Evde, okulda, sokakta ve hayatın her alanında, çocukların ve gençlerin harama düşmelerinin önüne geçilmesi için, hükümler getirmiş ve onların fitratlarını koruyarak, İslâm'a uygun bir şekilde eğitilip yetiştirilmesini öncelemiştir.

İslâm'ın ilk yıllarından itibaren çocuk ve gençler, İslâm'a iman etmişler ve İslâm davası için gayret etmişlerdir.

Müslümanlar çocuklarını öyle yetiştirmişlerdir ki namaza koşarak giden, Kur'an öğrenip kavmine liderlik yapan, ilim ve fıkıh konusunda fakihliğe ulaşan, ordu komutanlığı yapan, cihad meydanlarında Allah yolunda şehit olmayı arzulayan nesillere şahit oldular. Müslümanlar bu şekilde yeryüzünün en hayırlı nesillerini yetiştirdiler.

İşte bu hakikati iyi bilen sömürgeci kâfir Batılı devletler ilk olarak, ümmetin evlatlarını ve geleceklerini inşa edecek nesilleri hedef aldılar. Hilâfet'in kaldırıldığı gün çıkarılan Tevhid-i Tedrisat Kanunu ile başlayan Batılılaşma sürecinde, eğitim ve öğretim laik esaslar üzerine kuruldu. "Din Kültürü" denilen ders dışında, eğitim müfredatında ve pratikte İslâm'a dair tüm izler neredeyse silindi. Çocuklarımızın, gençlerimizin soru sormasına ve sorgulamasına müsaade etmeyen müfredatlar hazırlandı. Hayata bakış açısını, kim olduğunu, nereden gelip, nereye gideceğini, nasıl bir hayat tarzı yaşaması gerektiğini, niçin yaratıl-

diğını dahi çözemeyen bir nesil icat edildi. Bu plan ve uygulamalarla bir zamanlar tarih yazan nesiller, Batılı laik, demokratik, liberal ve özgürlükçü fikirlerden oluşan popüler kültürün öğütücü nesnesi haline getirildi. Yazılı, görsel ve sosyal medya üzerinden hep nesillerimiz hedef alındı. İlk dersten ve ilk sayfalardan itibaren, Batı'dan ithal edilmiş fikirler ve düzmece söylemler birer hakikatmiş gibi çocuklara ezberletilip, anlatıldı. Böylece Rabbinî, Peygamberîni, Kitabını ve dinini bilmeyen laik, demokrat, ateist, deist, hümanist, kapitalist, popülist, egoist, Makyavelist zihinler türedi.

Öğretmenlik, peygamberlik mesleği idi. Allah Rasulü *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'in [وَإِنَّمَا بُعِثْتُ مُعَلِّمًا] "**Şüphesiz bir muallim (öğretmen) olarak gönderilmiş bulunuyorum.**" [İbni Mace, Mukaddime] hadisi anlaşılmaı. Allah Rasulü'nü ve getirdiğı risaleti hayatımızdan çıkarırlar, hayat tarzlarını ve davranışlarını örnek alacağımız öğretmenleri dahi yetiştiremedi. Öğretmenlere bile güven duygumuzu yitirdik! Çocuklarımızı öğretmenlerden, öğretmenlerimizi ise çocuklardan koruyamadık! Okul bahçelerine güvenlik duvarları, güvenlik duvarlarının önüne de güvenlik görevlileri koydular ama yine olayların önüne geçemediler.

Sorunu maddi imkânlarda, teknolojik yeniliklerde, binaların eksikliğinde arayanlar, her ilçeye büyük binalar, yüksekokullar, fakülteler inşa ettiler. Akıllı tabletler dağıtıldı, laboratuvarlar kuruldu, akıllı tahtalarda

dersler anlatıldı. Beşikten mezara ilim öğretilmeliydi ancak, ders saatlerinde bile ilim öğretilemedi. İyi notlar almak, sınıf geçmek, diploma sahibi olmak, iş bulmak tek başarı zannedildi. Nesiller öyle yozlaştırıldı, öyle dünyevileştirildi ki okullar eğitim ve öğretim yuvaları olmanın ötesinde, iş için diploma dağıtan merkezler hâline getirildi. İmanda, ibadette, ahlakta, sosyal hayatta, ekonomide, hukukta, kısacası insanlıkta ve hayatta kaybedilenler, okuma yazma oranlarındaki artışla örtülmeye çalışıldı.

Nesillerin ifsat edilmesi için çıkarılan ve şu anda ülkemizde uygulanan İstanbul Sözleşmesi kapsamında bu gidişat daha da içinden çıkılmaz bir hâl aldı. Bu sözleşme ile evlilik için 18 yaşını doldurması istenen kız çocuklarının, 0 ile 18 yaş arasına kadar hepsi kadın olarak tanımlandı. Sözleşmenin 14. eğitim maddesi ile "Toplumsal Cinsiyet Hakkı gibi konulara ilişkin materyalleri, öğretim müfredatına ve eğitimin her seviyesine eklemek için gerekli adımları atmaktan devlet sorumludur." denilerek bunların uygulanması, müfredata dahil edilmesi, engellerin kaldırılması gibi her şeyde devlet sorumlu tutuldu. Bu sözleşme kapsamında özellikle son yıllarda Eğitimde Toplumsal Cinsiyet Eşitliğinin Geliştirilmesi Teknik Destek Projesi (ETCEP) ile pilot bölge seçilen 10 ilde, 11 ve 12. sınıflarda okuyan binlerce öğrenciye "Toplumsal Cinsiyet Eşitliği" anlatıldı. Bu çerçevede onlarca okulda erkek çocuklarına "Rahmin kadar konuş" gibi iğrenç pankartlar

açtırıldı. Kızlara, erkeklere has etkinlikler, erkeklere de kızlara has etkinlikler yaptırıldı.

Ortaokul çocuklarına, birey oldukları, özgür oldukları, her türlü ilişki haklarının olduğu, kimsenin kimseye karışamayacağı, cinsiyet olarak gay, lezbiyen gibi sapıklıkların varlığını ve onların neler hissettikleri, zina olan ilişkileri yapmanın normal olduğu, asla 18 yaşına kadar evlenilmemesi gerektiği ama bunun dışında her şeyin serbest olduğu anlatıldı. Yine lise öğrencilerine cinsiyet ayrımcılığının eşitliğe aykırı olduğu, toplumdaki cinsiyet ayrımını çağrıştıran bütün unsurların kaldırılması gerektiği anlatıldı. “Yeniden yazmaya var mısınız?” sloganıyla fuhşun, sapıklığın reklamı yapıldı ve öğretmenlere bu konularda eğitimler verildi. Millî Eğitim Bakanı Ziya Selçuk konuya ilişkin olarak şunları söyledi: *“Eğitimde Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Etkinlik Kitabı hazırlandı. Kitap kapsamında 9. ve 10. sınıf seviyesinde derslerde ünitelere uygun, etkinlikler yaptık. Uzmanlar tarafından hazırlanan taslak etkinliklerinin incelenmesi ve değerlendirilmesi amacıyla branş ve rehberlik öğretmenlerinin katılımıyla bir çalıştay gerçekleştirildi.”* Bunlar ve daha fazlasına toplumdan tepkiler gelince, Millî Eğitim Bakanlığı “proje bitti” diyerek projeyi askıya aldı. Ancak sözleşme hâlen iptal edilmedi.

Ülkemize ithal edilen bu rezillikler, Batı’da yıllardır uygulanıyor. Batı toplumlarında kendi çocuklarının istismar edilmesini savunan kitap-

lar yazılabiliyor, eğitimler verilebiliyor. Cinsellik, hamilelikten korunma, çocuk ve gençlerin hamile olmadan nasıl zina yapacakları, kürtaj vb. hususlarda eğitimler veren dernekler kurulabiliyor.. Batılı birçok ülke ve özellikle uzak doğudaki bazı ülkeler, çocuk istismarından büyük gelirler elde ediyor. Avrupa’dan ve birçok ülkeden turizm adı altında zaniler, bu ülkelere akın ediyor. Pedofiliyi (çocuk istismarını) savunan dernekler, bunun “insan hakkı” olduğunu ve bu hakkın din, gelenek, örf ve aile tarafından engellenmesinin “insan haklarının ihlali” olduğunu söyleyebiliyor. Cartoon Network, Disney Channel gibi çocuklara yönelik yayım yapan kanallarda LGBT mesajları veriliyor.

Yine bu kapsamda YÖK Başkanlığı üniversitelerde Toplumsal Cinsiyet Eşitliği merkezleri kurdu. “Toplumsal cinsiyet” adının geçtiği 475 adet yüksek lisans ve doktora tezi hazırlandı. Toplumsal Cinsiyet Eşitliği dersi zorunlu hâle getirildi ve “Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Tutum Belgesi” yayınlanarak, Yüksek Öğretim Kurumu’nun bütün bileşenlerinde bu konuya duyarlı olarak hareket edileceği taahhüt edildi..

Kapitalizm özellikle gençlere yönelik planlar yaptı. Batılı, laik, demokratik, liberal ve özgürlükçü fikirlerden oluşan popüler kültür ile gençliğimizi kandırdılar, aldattılar. Yazılı, görsel ve sosyal medya gibi iletişim araçlarının zehirli fikirlerinin hedefinde her zaman gençler vardı. Özellikle TV’ler

dizi ve sinema filmleri ile hatta reklamlarda dahi, genç kitleyi hedef alarak onu ayartmak, baştan çıkartmak ve onu kapitalist tüketim çarklarının bir oyuncuğı hâline getirmek için sinisi üsluplar kullandılar. Flört denilen ahlaksızca ilişkiye gençleri özendiriler. İffetini ve ahlakını tertemiz tutmak isteyen gençlerin evlenmelerinin önüne her türlü engeller konulurken, tüm haramların önünü açtılar. Çeşitli ahlâksızlıklar, maddi ve manevi nice hastalıklar, zina, fuhuş ve sapık ilişkileri yaygınlaştırdılar. Bu ve benzeri uygulamaların neticesi olarak eğitim sisteminin bozukluğu ve gençlerin durumunun kötü olduğu konusunda tüm kesimler hemfikir durumda.

Bu planlı ve sinisi saldırılar sonucunda gençlerimizin bir kısmının kalpleri katılaştı, düşünemez, idrak edemez hâle geldi. Öyle oldu ki hayata gönderiliş gayesini, bakış açısını öğrenememiş/öğretilmemiş bir nesil yetişti! Osmanlı'nın son dönemlerinde bir kısım sözde aydınlar tarafından başlatılan Batı'ya hayran ve onu taklit eden bir gençlik yetiştirme projesi, bugün geldiğimiz noktada tamamen Batılı gibi düşünen, hayata Batılı gibi bakıp, onun gibi yaşayan bir gençlik inşa etmeyi başardı! Bu başarı(!) neticesinde artık gençlerimiz, Batılılar gibi zinanın, uyuşturucunun, müziğin, futbolun, zengin olmanın peşine düştü. Kimlik arayışı içinde olan binlerce genç inancına, ahlakına, değerlerine yabancı isimler, müzikler, kültür, cinsel meyillerle kendini tanımlamaya çalışırken insani, ahlaki, ruhi değer-

leri terk etti. Okumayan, düşünmeyen, hedefi olmayan, ne yaptığıнын, ne yapması gerektiğinin farkında olmayan, psikolojik sorunlarla boğuşan, inancını, değerlerini kaybeden bir gençlik yetişti. Geleceğımız dediğimiz gençliğimiz büyük bir tehdit, tehlike altında! Bir çözüm, bir çare arıyor! En fazla genç nüfusa sahip olan İslâm ümmeti bu potansiyelin farkında bile değil, gençliği yetiştiremiyor, kontrol edemiyor!

Birçok araştırma şirketinin yaptığı araştırmalara göre, Türkiye'de kendisini ateist, deist, agnostik, liberal gibi fikirlerle tanımlayan gençlerin sayısı hızla artarken, kendilerini Müslüman ve dini değerlere inanan kimseler olarak tanımlayan gençlerin sayısı ise hızla azalmaktadır. Gençler içinde ateizm, deizm, agnostisizm gibi akımlara meyledenlerin çoğu popüler kültürün, dizilerin, seküler yaşamın etkisiyle hareket ediyor. Bu gençlerin hayata bakışları, akide ile ilgili bilgileri zaten boş olduğu için, bu akımlar boşluğu istediği şekilde doldurabiliyor. Çünkü bu gençlerin çoğu, İslâm'ın hayat hakkındaki nizamlarından habersiz. Bildikleri tek şey, ortada dolağan İslâm adına uydurulan yalanlar.

Özellikle son yıllarda Türkiye'de hem sistemdeki hem de uygulamadaki tüm bozukluklar ve kokuşmuşluklar, iktidardaki parti ve mensuplarının İslâmcı olarak tanımlanmasından dolayı, İslâm'a mal ediliyor. Bu sebeple gençlerin birçoğunun ağzından "Eğer İslâm ve Müslümanlık

buysa ben Müslüman değilim!" söylemleri yükseliyor. Oysaki uygulanan sistemin laik, demokratik bir cumhuriyet olduğu ve iktidardaki parti ve mensuplarının da Batı hayranı ve taklitçisi liberal, demokratlar olduğu hakikati görülmüyor ya da gösterilmiyor. Başka bir neden de anlatılan İslâm ile yaşanan hayatın birbirinden farklı ve zıt olmasıdır. Çünkü İslâm hem devlet işlerinden hem de insanların hayatından tamamen sökülüp atılmış, eseri ve izi bırakılmamıştır. Bundan dolayı özellikle gençler, bu çelişkiden kurtulup sözde vicdanlarını rahatlatmak için topluma, zamana ve Batı'ya ayak uydurma adına bu düşüncelere kapılabiliyorlar. Yani insanlar inançlarıyla uyumlu bir hayatı yaşamadıklarında, bir müddet sonra yaşadıkları hayata göre inançları şekillenebiliyor.

Bugün demokrasi adı altında birçok kötülüğün inanç hürriyeti olarak güzel gösterilmesi, İslâm'ın ise çağdışı olduğunun sürekli zihinlere işlenmesi, gençliği iman etmek ve salih amel işlemekten uzaklaştıran başlıca sebeptir. Buna bir de ateist, deist ve LGBT gibi derneklerin valilik izinleriyle resmî olarak kurulup yayılmaları, festival, şenlik ve şölen adı altında her türlü rezilliklerin işlenmesi, yazılı, görsel ve sosyal medyada İslâm'a davet faaliyetleri engellenirken, her türlü inkâr, münker, fücür ve fuşşiyatın kol gezmesi de eklenince, gençliğin karşı karşıya kaldığı tehdit ve tehlikeyi tahmin etmek zor olmasa gerek.

Ateizm, deizm, eşcinsellik, ahlaksızlık gibi bütün batıl düşünce ve davranışlar, topraklarımıza Batı'dan gelmiştir. Bugünkü ifade şekli ile dış güçlerin bir oyunudur. Eğer bu gidiş dur demezsek nesillerimiz ifsat olacak, her şeyden kıymetli çocuklarımızı bizden alacaklar ve iş işten geçmiş olacak. Dün ve bugün çocuğum söz dinlemiyor, namaz kılmıyor, oruç tutmuyor, sigara içiyor, saygısızlık yapıyor diyorduk. Bundan sonra çocuğum dinini değiştirdi, ateist, deist, inançsız oldu diyeceğiz. Çocuğum cinsiyetini değiştirdi, eşcinsel oldu, kız ama erkek gibi davranıyor, küfrediyor, kavga ediyor, erkek ama kız gibi hareket ediyor, hemcinsine ilgi duyuyor diyeceğiz. Sokakta artık kız mı, erkek mi ayırt edemediğimiz, rengarenk saçları, her tarafı dövmeli, vücutlarında hayvanlara takılan demir halkalarla gezen, yarı çıplak ucube tipli gençlerin sayısı artacak. Uyuşturucu, alkol, hayasızlık, ahlaksızlık, zina gençler arasında daha da yaygın hâle gelecek ve sokaklarda her türlü iğrençlikler alenen yaşanacak.

Gençlerimizi korumak demokrasiyi, laikliği uygulamakla değil, ancak İslâm nizamına dönmekle olur. Allah Rasulü *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* bizlere gençleri tavsiye etti. Onların kalplerinin daha ince olduğu için söylenenleri daha iyi anlayabildiklerini, önyargılı olmadıklarını, Allah'ın dini kendilerine hatırlatıldığında en fazla icabet edenlerin gençler olduğunu ve Allah'tan hakkıyla korkmaya, gençlerin daha yatkın olduklarını bizlere

aktardı. Onlar, yaşları ilerlemiş, hayata ön yargılar ile bakan, umudunu yitirmiş, kalpleri katılaşmış, hedefleri kaybolmuş, heyecan ve canlılığı olmayan yaşlılar gibi değiller. Bu yüzden gençler bize tavsiye edildi...

أَوْصِيكُمْ بِالشَّبَابِ حَيْرًا فَإِنَّهُمْ أَرْقُ أَفِيدَةٌ لَقَدْ
بَعَثَنِي اللَّهُ بِالْحَنِيفِيَّةِ السَّمْحَةِ فَخَالَفَنِي الشَّبَابُ وَخَالَفَنِي
[الشُّيُوخُ] **“Size hayırlı gençleri tavsiye ederim. Çünkü onların kalbi daha incedir. Allah beni doğrulukla ve müsamahayla gönderdi. Bana gençler yanaştı, ihtiyarlar bana muhalefet etti.”** [Camii’s Sağır] Sonra Allah Rasülü *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا] أَنْ تَحْتَسِعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمْ [الْأَمَدُ فَفَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ] **“İman edenlerin kalplerinin Allah’ın zikri ile haşyet içinde kalması ve Allah’tan korkarak Allah’a yönelmesi zamanı gelmedi mi? Kendilerine önceden kitap verilenler gibi uzun zamanın geçmesi ve yaşlarının ilerlemiş olması onların kalplerini katılaştırmasın. Çoğu fasıklar gibi hakka ve hakikate karşı kalpleriniz katılaşmasın!”** [Hadid Suresi 16] ayetini okudular.

Şayet gençlerimize hayata gönderiliş gayelerini, nereden gelip nereye gittiklerini, amaçlarını, kime kulluk etmeleri gerektiğini, dünya ve ahiretin esaslarını, nasıl bir nizama uymaları gerektiğini hakıyla öğretebilirsek işte o zaman geçmişte olduğu gibi bugün de gençliğimiz aslına dönecektir. Kendilerini vahiy ile arındırıp, dinlerine sahip çıkacak ve hem kendini hem de insanlığı kurtarmak için yeniden öne çıkacaklardır. İşte böyle bir gençliğin azığı iman, hayatı ibadet, misyonu davet, hedefi Allah’ın rızası, ideali İslâm’ın hayata hâkim olması olacaktır. Gençlerimiz âlemlerin Rabbi olan Allah’ın rızasına ve genişliği gökler ve yer kadar olan cennetine koşacaktır...

TOPLUMUN İFSAT EDİLMESİ

Fransız icadı milliyetçilik, vatancılık, ırkçılık gibi fikirler ve kâfir Batı'nın hain planlarıyla yüzyıllar boyu kardeş yaşamış bu ümmetin evlatları arasında, Türk-Kürt, sağ-sol, dinci-laik ayrışmaları taban buldu. Devlet, dağa taşa "Ne mutlu Türküm" yazılarını yazdı.

İslâm Devleti yıkıldıktan ve İslâmi hayat engellendikten sonra, yeryüzünün tamamında Allah'ın hükümleri kaldırıldı, "Biz gökten inene (vahye) değil akla tabi olacağız.", "Din kalkınmanın önünde engeldir, gericiliktir!" sloganlarıyla, beşerî hükümler uygulanmaya başlandı. Bunun neticesi olarak, insanların hayata bakışı ve hayattaki ölçüleri değişti. Türkiye'de tek partili dönem, Müslümanların baskı ve büyük zulümlere uğradığı dönem olarak tarihe geçti. Allah demek dahi yıllarca yasaklandı, camiler kapatıldı, bazıları ahıra çevrildi. Kur'an öğrenmek, öğretmek suç kabul edildi. Halkın inancına darbe indiren milliyetçilik, cumhuriyet, halkçılık gibi inkılaplar zorla dayatıldı, medreseler kapatıldı. Alfabe ve kılık kıyafet kanunlarıyla İslâm'a ait tüm görüntüler yasaklandı. İslâmi nizamlar kaldırıldı, yerine Fransa'dan laiklik, Almanya'dan Ticaret Hukuku, İsviçre'den Medeni Kanun, İtalya'dan Ceza Hukuku, İngiltere'den yönetim şekli, kopyala yapıştır yöntemiyle ithal edildi. Batı'ya uygun anayasa ve kanunlar

çıkarıldı. Mali ve siyasi birçok soruna, AB, BM, NATO gibi kurum ve kuruluşların talimatı, telkinleriyle çözümler arandı ama bulunamadı. 95 yılda üç askerî, bir post modern darbe yapıldı ve 60'tan fazla hükümet kuruldu ancak topluma siyasi, sosyal, ekonomik, içtimai olarak istikrar sunulamadı. Bunlara itiraz eden Müslümanlar yargılandı, ağır cezalara çarptırıldı...

Fransız icadı milliyetçilik, vatancılık, ırkçılık gibi fikirler ve kâfir Batı'nın hain planlarıyla yüzyıllar boyu kardeş yaşamış bu ümmetin evlatları arasında, Türk-Kürt, sağ-sol, dinci-laik ayrışmaları taban buldu. Devlet, dağa taşa "Ne mutlu Türküm" yazılarını yazdı. Her sabah çocuklara milliyetçi içerikli antlar okutuldu. Farklı kimliklerin dilleri yasaklandı. Bazı bölgeler kimliklerinden dolayı zulme maruz kaldı ve on binlerce insan sırf bu politikalardan dolayı hayatını kaybetti, ümmetin servetleri bu yolda heber edildi...

Müslümanlar her geçen gün İslâm'dan uzaklaştırılarak, toplum zih-

niyet ve nefsiyet olarak tahrip edildi. Bu tahribatın arkasında öncelikle fikrî tahribat yatmaktadır. Müslümanlar içinde şer'î hükümlere olan bağlılık, baskı ve uygulamalar ile zamanla zayıfladı. Hatta bazı konularda tamamen kayboldu. İslâm'ın anlaşılması ve tatbik edilmesi için gerekli olan fıkıh kaideleri değiştirildi. "İslâm bütün zamanlara hükmeder, İslâmi hükümler zamanla değişmez." anlayışı yerine, "Zaman değişince hükümler de değişir." anlayışı yayıldı. Böylelikle "İslâmi hükümlerin bugün uygulanamayacağı, gayri İslâmi hükümlerin de alınabileceği" algısı oluşturuldu. Bunlar, Batı'dan alınan batıl anayasa ve kanunların ithal edilmesine gerekçe gösterildi. Şer'î hükümlerin anlaşılmasını sağlayan tefsir, hadis, usûl, siyer gibi İslâm'ın kültür kaynakları ya reddedildi ya da yanlış tevile değiştirildi. Şer'î hükümlere uymayan kaideler ve hükümler ortaya atıldı ve bunlara dayanarak fetvalar verildi. Bu anlayış, zamanla birçok kesime yayıldı ve toplumda şer'î hükümler konusunda ihtilaflar arttıkça arttı. Müslümanlar nezdinde İslâm anlaşılabilir, karışık, ihtilaflı bir nizam olarak gösterildi. İslâm'ın sorunları çözen hükümlerine karşı insanların güvenleri zayıflatıldı. Bunlara ek olarak bir de "İslâm yeni çıkan konularda hüküm vermemiştir.", "İslâm güncellenmelidir." gibi gündemlerle "İslâm'ın sorunları çözmediği, on dört asır önceki hâli ile İslâm'ın uygulanamayacağı, değiştirilmesi gerektiği" anlatıldı. İşte tüm bunlar, Müslümanların şer'î hü-

kümlere bakışlarını, güvenlerini, amel etmelerini etkiledi.

İslâm'ın Müslümanlar arasında tesis ettiği ve çok kıymet verdiği kardeşlik, komşuluk, akraba ilişkileri, dostluk ve güven yerle bir edildi. "Babana bile güvenme, acırsan acınacak hâlde düşersin, düşenin dostu olmaz." anlayışı, topluma sirayet etti. Yardımlaşma azaldı, teknoloji ile birlikte iletişim ve ulaşım araçları gelişti ancak, insani ilişkiler zayıfladı. Stres, bunalım, kargaşa, kaos toplumun tamamına yayıldı. Haber bültenlerinin çoğu sosyal cinnet hâlinin örnekleri ile doldu, taştı. Katiller, hırsızlar, zinakârlar, günah ve haramlara meyledenler çoğaldı.

Her ikisi de haram olduğu hâlde, domuz etinden nefret edildiği kadar zinadan ve faizden nefret edilmedi. İslâm'ın yönetim şeklinin Hilâfet olduğunu bildikleri hâlde "Cumhuriyet fazilettir." denildi. Laikliği kabul etmediklerini söyledikleri hâlde "Her işe dini karıştırma." diyenler çoğaldı. "Demokrasi İslâm'dan değil, küfürdür ama araç olarak kullanılmalıdır.", "Kâfirler bizim düşmanımızdır ama maslahatımız için dost olmalıyız." anlayışı cemaatlere hatta âlimlere dahi sirayet etti. Cahil bırakılmış insanlar da bu söylemlerle kandırıldı.

Yegâne hüküm koyucu Allah olduğu ve Allah'ın indirdikleri ile hükmetmenin farz olduğu bilindiği hâlde, İslâm dışı demokratik, laik, beşerî sistemlere karşı sessiz kalındı. Kâfirlerin yıkmak ve kaldırmak için

yüzyıllarca mücadele ettiği Hilâfet'in kaldırılmasından sonra Müslümanlar, onu yeniden ikame etmek için gereken şer'î çalışmayı yapmaktan imtina etti. Laik, demokratik ve gayri İslâmi olan devletleri ile övünür hâle geldi.

"Müslümanlar kardeşdir." söylemi her ortamda zikredildiği hâlde, kardeşleri katledildiği, sürgün edildiği, işkence edildiği hâlde, harekete geçenler azınlıkta kaldı. İslâm Nizamı'nın gölgesinde onlarca farklı dil, ırk ve hatta din mensubu asırlar boyunca çok geniş topraklarda bir arada uyum ve huzur içinde yaşadığı hâlde, milli/ulusal kimlikli sistem, Anadolu Yarımadası gibi küçük bir coğrafyada bile, birlikte huzurlu bir ortamı sağlamadı.

Akitler, ortaklık, şahitlik, iş ve işveren ilişkileri, üretilen mallar ve satış şartlarında İslâm iktisat nizamına bakılmadı. Faizli bankalar çoğaldı "Faiz olmadan, kredi kartı kullanmadan, yalan söylemeden ticaret yapılamaz ve faiz bir dünya gerçeğidir." algısı yayıldı. İnsanlar birbirini aldattı, şirketler iflas etti, haramlar toplumda yaygınlaştı. Ekonomik sorunlar sürekli devam etti ve hiç bitmedi. Yer altı ve yerüstü kaynaklarımız sömürgeci kapitalist şirketlerin eline geçti. İnsanlar ekonomik nedenlerden dolayı meclis önlerinde kendini yaktı, köprüden atladı, ailesi ile birlikte siyanürle intihar vakıaları yaşandı.

Paramızı pula çeviren bir ekonomi, "Gâvur parası ile beş para etmez." sö-

zünü "Türk parası ile beş para etmez." şekline dönüştürdü. Devalüasyonlar, enflasyonlar bir gecede halkı fakir, zenginleri ise daha da zengin hâle getirdi. Genel ve yerel yönetimlerdeki yolsuzluk, ihalecilik, kaynakların eşe dosta dağıtılması, halkı işsizliğe, yoksulluğa mahkûm etti. 2019 Temmuz'da açıklanan verilere göre, Türkiye genelinde işsiz sayısı geçen seneye nazaran 1.065.000 bin kişi artarak toplam 4.596.000 kişi oldu. Çalışan insanların çoğu ise açlık sınırının altında belirlenen asgari ücrete mecbur edildi. Asgari ücretin 2.000 TL olduğu ülkemizde, açlık sınırı 2.500 TL, yoksulluk sınırı ise 6.000 TL olarak tespit edildi. Bu maaşı halkına reva gören milletin vekilleri ise kendi maaşlarını mecliste dakikalar içinde onaylayarak 23.500 TL'ye yükseltti. Bu yaman çelişki, 25 yıl çalışan ve yaş sınırı sürekli yükselen emekliler için daha da vahimdi. Emeklilerin çoğu asgari ücreti dahi hak edemedi, bu yüzden ek işlerde maaş kesintisi ile çalışmak zorunda kaldı.

Millî gelir kâğıt üzerinde arttı ancak halka düşen gelirden hiçbir şey değişmedi. Devlet yatırımlarını ve projelerini, vatandaşlar ise ev ve arabalarını yüksek faiz oranları ile aldı ve uzun vadeli borçlandı. Halkın birçoğu bu kredi borçlarını ödeyemediği için haciz ve hapis ile cezalandırıldı. Buna rağmen hükümetlerin zenginleri, holdingleri, havuz şirketleri kâr üstüne kârlar elde etti. Fakir fukaranın neler yaşadığını görmeyen devlet, elektriği, suyu, doğalgazı keserken, zenginler

kârlarından zarar edince, hemen onlara sahip çıktı. Zira bu kesimin vergileri, borçları silindi, geri ödemesiz, faizsiz kredi imkânları sunuldu...

Ceza hukuku, devlet yönetimi, devletlerarası ilişkiler gibi konularda şer'î hükümlerden eser dahi kalmadı. Adaletin değil zulmün, haksızlığın, hantallığın hâkim olduğu, bir yargı sistemi inşa edildi. Cumhurbaşkanı, muhalefet partilerine, hakimlerden halka kadar herkes, adaletin olmadığından şikâyetçi. Öyle ki istatistiki araştırmalarda yargı güvenilmeyen kurumların başında yer aldı. Suç ve günahı teşvik eden sistemin bulunduğu çözüm ise yeni cezaevleri inşa etmek oldu ama nafi... bu da bir şeyi değiştirmedir. Adalet mülkün temeli olmalıydı ancak ekmek parası bulamayan babalar, canı simit çektiği için çalan çocuklar, masum olduğu kanıtlanmış insanlar, sırf Rabbim Allah dediği için terörist olarak ceza alan binlerce Müslüman ve dahası, sürekli haksız şekilde yargılandı ve cezalandırıldı. Diğer taraftan halkın emeğini çalan, bankaların içini boşaltan, ancak bırakın ceza almayı yargılanmayan elitler, on binlerce insanın ölümüne neden olan ancak krallar gibi adalarda bakılan teröristler, makamından dolayı dokunulamayan siyasiler ve daha nice...

Çıkarılan yargı paketleri, idari değişiklikler, yeni kanunlar, aflar ve şartlı salıvermelere rağmen, cezaevlerinde doluluk oranları %120'den fazla durumda. Cezaevlerinde 250.000'den fazla tutuklu ve hükümlü var. Yüzbin-

lerce insan suçlu ve aranıyor, yüzbinlerce suçlunun aldığı cezanın infazı geri bırakıldı ve yüz binlercesi de şartlı salıverme hükmü ile serbest bırakıldı. Buna rağmen cezaevlerinde adım atmaya yer kalmadı. "Geç gelen adalet adalet değildir." sloganları atılmasına rağmen, davaların sonuçlanması yıllar alıyor ve her yıl milyonlarca dava, bir sonraki yıla devrediyor. Danıştay, Yargıtay, Anayasa başkanları hâkim ve savcılara düşen dava sayılarından şikâyetçiler. Adalet Bakanlığı'na bağlı olan Adli Sicil ve İstatistik Genel Müdürlüğü verilerine göre Türkiye'de 2011 yılında yaklaşık 5.000.384 kişiye "şüpheli" sıfatı ile işlem yapıldı. 7 yıl içinde bu rakam, her geçen gün arttı ve 2018 yılına gelindiğinde ise yaklaşık 3.500.000 artarak, 8.000.892'ye ulaştı. 2018 yılı içinde 740.000 mala karşı, 510.000 şahsa karşı, 455.000 hürriyeti engellemeye karşı, 370.000 şerefe yönelik dava açıldı... Yani neredeyse her saniye suç işlendi ve işlenmeye devam ediyor. Aynı verilere göre 2018 yılı içinde 14.429 cinsel taciz suçu (günde 40 taciz suçu) ve 18.290 çocuğa cinsel istismar (günde 50 çocuğa cinsel istismar) suçu işlendi. İnsanlar ne evlerinde ne okulda ne işyerlerinde ne de sokaklarda huzur ve güven içinde değil ve korkar hâle geldi.

Sağlık sektöründe ise ülkemiz, küresel kapitalizmin pençesinden kurtulamadı. Her yıl yenileri için açılış yapılan şehir hastanelerine rağmen, hastaneler dolu, randevu almak, muayene olmak ve tedavi olmak daha da zorlaştı. Yediğimiz, içtiğimiz hat-

ta soluduğumuz hava bile bozuldu ve hastalıklara neden oldu. Toplum olarak ismini bilmediğimiz, engel olamadığımız hastalıklara anne kar- nında, doğum esnasında, çocuklukta, gençlikte yakalanır hâle geldik. Silah sektöründen sonra kapitalizmin en önemli sektörü sağlık sektörü hâline geldi. Sağlık sektörü hastalıklara şifa olmak yerine, hastalık üreten ilaçlar ve yöntemlerin, hastalıktan hastalık çıkararak usûllerin, para için lüzumsuz ameliyatların, insan sağlığına önem vermeyen bir zihniyetin hâkim oldu- ğu bir sektör haline dönüştü.

Sadece bir kısmından bahsettiği- miz, aslında hepimizin bildiği, gör- düğü hatta sürekli şahit olduğu acı ve düşündürücü hâlimiz işte budur! Sorunun kaynağı acaba ne idi? İslâmi esas ve usûllere uymayan birçok ki- şinin suçu İslâm'a mal edilirken, bu- gün yaşanan bunca zulüm, günah ve suç, tatbik edilen sisteme niçin mal edilmedi! Flaş haberlerle duyduğu- muz akıl almaz suçların, sürekli hâle gelen cürümlerin suçlusu, hep birey- ler miydi peki? Hep insanlar suçlandı

ancak arkasındaki asıl suçlular giz- lendi. Akıllı, erdemli, şerefli ve iman eden insanları bu hâle getiren sistem ve sistemi şekillendiren asıl güçler görülmedi, gösterilmedi. Asıl suçlu- nun bireyler değil sistemin kendisi ve sistemi yönetenler olduğu gerçeği hep gizlendi. Büyük âlim Takiyyü- dîn En-Nebhânî'nin bu konudaki şu tespiti asıl suçlunun kim olduğunu göstermek açısından taşı gedğine koymaktadır: *"Eğer bir toplumda suç ve günah az işleniyor ise sorunun sebebi insandır. Eğer bir toplumda suç ve günah çok işleniyor ise sorunun sebebi sistemdir."* Tüm bu verilere göre orta- ya çıkan bu vahim tablonun müsebbi- bi, demokratik, laik beşerî sistemler- dir. Bu ümmet, beşerî nizamlarla sefil bir hayata mahkûm edilmiştir. İslâm akidesi ve nizamlarından uzaklaştırıl- mış, inancı ve nizamlarına savaş açıl- mıştır. Bu yüzden insanlar Allah'tan, Kur'an'dan, Sünnet'ten uzaklaşmış, şer'î hükümlere bağlılık azalmıştır.

AİLEYİ VE NESLİ KORUYACAĞIZ!

Günümüzde yeryüzünün tamamında yaşanan savaşların, krizlerin, yoksulluğun, zulmün, inançsızlığın, suçların kaynağı, Batı'dan ithal edilen laik, demokratik kapitalist sistemdir.

Kapitalizm, bugün ümmetin ve insanlığın ifsat edilmesinin esas müsebbibidir. Zaten kapitalizmin hedefi, aileyi ve nesilleri ifsat etmek ve nüfusu azaltmaktır. Çünkü onlar insan nüfusunun fazla olduğunu, bunun büyük bölümünün azaltılması gerektiğini, köle ve işçi olarak çalıştırılan insanlara artık ihtiyaç olmadığını, onların yerine robot, yapay zekâ ve makinelerin kullanılması gerektiğini düşünüyor ve planlıyorlar. Bu yüzden 8 milyara doğru yaklaşan nüfusun aşamalı olarak azaltılmasını istiyorlar. Bunun için aile ve nesillerin yok edilmesi ve insan nüfusunun azaltılması için kürtajın yaygınlaştırılması, kısırlaştırıcı ve hastalık yapıcı aşular, ilaçlar, salgın hastalıklar çıkarılması (İspanyol gribi, domuz gribi, Ebola gibi tüm salgınlar), uyuşturucuların yaygınlaştırılması ve ölümcül boyuta taşınması, 3. Dünya Savaşı'nın çıkarılması ya da yerel savaşların tüm dünyaya yaygınlaştırılması ve "Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Küresel Projesi" gibi vahşet projelerini bir bir devreye sokuyorlar. Şu anda onlarca ülkede uyuşturucu kullanımını serbest bırakan yasal düzenlemeler yapı-

lıyor ki böylece insanlar uyuşturucuya daha bağımlı hâle gelsin ve buna bağlı ölümlerin önü yasal olarak açılsın.

Bugün dünyayı yaşanmaz hâle getiren bu zalimler, her alanda kendi isteklerinin uygulanmasını hatta onlar gibi düşünmemizi, onlar gibi konuşmamızı, onlar gibi yaşamamızı, onların sevdiklerini sevmemizi, onların uzak durduklarından uzak durmamızı, tartışma, eleştiri sınırlarını onların çizdiği dairede yapmamızı, ürettiklerini giymemizi ve kullanmamızı istiyorlar. Onlar kendilerini her şeyin sahibi görüyorlar ve kendi belirledikleri kriter ve kuralları tüm insanlığa dayatıyorlar, tüm her şeyde onların öngördükleri söyleniyor ve uygulanıyor. Bu yüzden günümüzde yeryüzünün tamamında yaşanan savaşların, krizlerin, yoksulluğun, zulmün, inançsızlığın, suçların kaynağı, Batı'dan ithal edilen laik, demokratik kapitalist sistemdir. Bu sistem tepeden turnağa her şeyi ile insanlığın bu hâle gelmesinden sorumludur.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ وَإِذَا تَوَلَّى
سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ

وَاللَّهُ لَا يُجِبُّ الْفُسَادَ] **“Dünya hayatına dair konuşması senin hoşuna giden, pek azılı düşman iken kalbinde olana Allah’ı şahit tutan, işbaşına geçince, yeryüzünde bozgunculuk yapmaya, ekin ve nesli yok etmeğe çabalayan insanlar vardır. Allah bozgunculuğu sevmez.”** [Bakara Suresi 204, 205]

Sömürgeci kâfir Batı’nın ümmet üzerinde kurmuş olduğu tuzakların bir kısmı işte bu şekildedir. Onlar İslâm’ın ve Müslümanların kıyamete kadar en büyük düşmanlarıdır. Batı, Müslümanların yaşadığı bazı ülkeleri fiilen işgal etti, bazılarını ise anayasa, kanun ve uygulamalarla hegemonyası altına aldı. Bugün Batı’dan ithal edilen bu uygulamalar, bir toplum için savaşa girip de üzerine bomba yağmasından daha tehlikeli bir durumdur. Zira savaşa girip de toprakları bombalanan ülkeler, belki maddi zarara uğrayabilir ve birçok can kaybedilebilirler ancak imanlar ve gelecek nesiller korunur. Bugün ise hem bugünkü insanlar hem de gelecek nesiller iğdiş edilip köleleştiriliyor.

Başımızdaki yöneticiler ise bu yaşananları düzeltmek ve bu ifsat ve işgalden kurtulmak için ellerini taşın altına koymuyorlar. Her seferinde Batı’ya daha fazla benzemeye, onların isteklerini yerine getirmeye, çıkarlarına hizmet etmeye çalışıyorlar. Her vesile ile onlarla dost olduklarını söylemeyi, kanlı ve kirli ellerini sıkmayı şeref addediyorlar. Batılı kâfirlerden korkarak koltuklarını, çıkarlarını, ge-

leceklerini ve izzeti onların yanında arıyorlar. “Zina yasasını Avrupa istediği için çıkardık hata yaptık!” diyorlar ancak bunun düzeltilmesi için hiçbir somut adım atmıyorlar. “Dindar nesil yetiştireceğiz!” diyorlar ancak nesillerin dinden uzaklaşmasına neden olan tüm uygulamaları iktidarları zamanında çıkarıyorlar. Aile ve nesilleri yok etme projesi olan “İstanbul Sözleşmesi nas değil, bizim için ölçü değildir!” diyorlar ancak yürürlükten kaldırılması için en ufak somut adım atmıyorlar. Aksine daha etkin uygulanması için Aile Bakanlığı, Eğitim Bakanlığı, Adalet Bakanlığı ile tüm alt yapı çalışmalarını, diğer partilerin desteğiyle yapıyorlar. Gençliğin ifsat edilmesinde en büyük payı olan ve kendilerine sanatçı denilen güruhu saraylarda ağırlıyorlar. Faiz lobisine savaş açtıklarını söylüyorlar ama toplumun daha fazla faizle iştilal etmesi için, devletin tüm imkânlarını seferber ediyorlar. ABD, AB ve diğerlerini sert dille eleştiriyorlar, kınıyorlar ama onlarla dostluğa, anlaşmaya devam ediyorlar. Allah’ı dillerinden düşürüyorlar ancak Allah’ın hükümleri ile hükmetmiyorlar. Bu da yetmezmiş gibi laikliğin teminatının kendileri olduklarını söylüyorlar.

SONUÇ

Peki yeryüzünün en hayırlı ümmetinin parçaları olan bizler bu gidişatın neresindeyiz? Yuvalar yıkılırken nesiller helak edilirken toplum suç ve günahın içinde boğulurken insanlık uçurumun kenarında büyük bir yıkıma uğrarken bizler ne yapıyoruz? Uykularımız kaçıyor mu? Elimizle, dilimizle, kalbimizle bu gidişatın düzelmesi için çalışıyor muyuz? Yoksa her şeye şahit olduğumuz hâlde, hiçbir şey yokmuş gibi günlük işlerimizin peşinden mi koşuyoruz? İşimiz, ailemiz, çevre, imkânlar, düşmanlar gibi bahanelerin arkasına mı saklanıyoruz? Harekete geçmek için daha nelerin olmasını bekliyoruz? Nesiller helake sürüklenirken, aileler parçalanırken, toplum ifsat üzerine ifsat yaşarken, alimler ne ile meşguller? Bu sorunların İslâmi çözümlerini, ne zaman anlatacaklar?

Şüphesiz tam işte burada biz Müslümanlara düşen büyük sorumluluklar vardır. Eğer bizler bu yaşananlara karşı sessiz kalırsak elimizden geleni yapmazsak bu konuda gayret etmezsek hem Allah katında günahkâr olacağız hem de bu dünya hayatındaki sıkıntılarımız artarak devam edecek. Eğer bizler de bu gidişata dur demezsek yarın ne kadın ne erkek ne genç ne aile ne de nesil kalacak. "Biz kendi gemimizi kurtarmaya bakalım!" diyenlerin, yarın kendi gemileri de su

almaya başlayacak. Heyhat! Bugün elini uzatmayanlar, yarın kendileri için uzatılmış bir el bulamayacak!

İşte tüm bunlardan dolayı, ümmet olarak düştüğümüz bu zilletten kurtulabilmek için yeniden İslâm davasına sarılmamız ve davayı hayatımızın merkezine yerleştirmeliyiz. Çünkü bu öyle bir davettir ki bireye, topluma ve devlete hayat verir. İslâm'dan önce cahil ve zalim bir hayat yaşayan toplumlar nasıl ki İslâm ile kalkındırlarsa bizler de yine İslâm ile kalkınacağız. Onlar ki daha yeryüzünde iken cennet ile müjdelendiler. İslâm davasıyla yükseldiler, yüceldiler ve Asr-ı Saadet Dönemi'ni yaşadılar. Davalarını ölüm kalım meselesi hâline getirdiler. İnsanoğlunu kula kulluktan Allah'a kulluğa yükselten bu davayı, candan, maldan, eşten, çocuktan, anadan, babadan ve aklımıza gelen her şeyden üstün tuttular.

Sadece bir asır Hilâfetsiz geçen şu dünyanın hâli pürmelali ortadadır. İşte böylesine acımasız, vahşi, gaddar, adaletsiz olan bir dünya İslâm nizamına ve onu uygulayacak Râsidî Hilâfet Devleti'ne muhtaçtır. Zulüm yerine adaletin, fakirlik yerine zenginliğin, kaos yerine huzurun, kapitalizm yerine İslâm'ın, zillet yerine izzetin, demokrasi yerine Hilâfet'in yaşanması, dünya ve ahiret için tek kurtuluşumuz olacaktır.

İşte bunun için en gür sesimizle tüm dünyaya haykırıyoruz!

Aileyi, nesilleri ve toplumu koruyacağız!

İşgal edilmiş topraklarımıza ve bütün kutsallarımıza sahip çıkacağız!

Güçlünün haklı olmadığı, sadece haklının güçlü olduğu İslâm'ın adaleтини, tüm dünyaya tatbik edeceğiz!

Fitne, fesat ve iç savaşların son bulması, İslâm kardeşliği ve ümmetin birliği için çalışacağız!

Beşerî sistemlerin, aciz akılların uydurduğu kanunları değil Allah'ın indirdiği hükümleri anlatacak, yayacak ve uygulayacağız!

İslâmi bir hayatın yeniden başlaması için Allah Rasulü *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* ve Ashâb-ı Kiram gibi çalışacak, İslâm'ın akide ve nizamlarını Nübüvvet minhacı üzere Râşidî Hilâfet ile uygulamak için gecemizi gündüzümüze katacağız!

Aile Nesil Toplum İslâm İle Korunur

Bugün artık insanlar işini ve aşını düşündüğü kadar ahiretini düşünmüyor. Kılık kıyafetine verdiği değeri dinine vermiyor. Çünkü zihinler işgale uğradı. Evler, okullar, mescitler batılın kuşatması altında. Allah'ın azabına sebep olan bütün cürümler serbestleşti ve toplu hâlde alenen işlenmeye başlandı. Belki de yeryüzü şahit olmadığı tuğyan, zulüm ve günahlara şahitlik ediyor.

Hırs ve düşmanlıkla kadınlarımız, çocuklarımız, erkeklerimiz dünyanın gözleri önünde canlı yayınlarla katliama maruz bırakılıyor. Neredeyse savaşlarda öldürülen insanlar kadar anne karnındaki bebekler de kürtaj yoluyla öldürülüyor. İnsanlar üzerinde hiçbir değer ve inancın etkisi kalmamış durumda. Artık çok kolay bir şekilde inançlar, değerler ve hatta cinsiyetler bile değiştiriliyor. Lut kavmini taklit eden onursuzlar “onur yürüyüşü” adı altında gösteriler düzenliyor.

Kuşkusuz geleceği tahmin etmek zordur. Ne gibi teknolojik gelişmeler yaşanacak bilinmez ancak içinde bulunduğumuz hayat bu şekilde devam ederse yakın bir gelecekte, belki de 10 yıl gibi çok kısa bir süre sonra, aile modelimizin yok olacağını, duygusal bağların kopacağını, menfaat birlikteliği hâline dönüşeceğini, gelecek nesillerin ifsadin en şiddetlisini yaşayacağını, suç ve günahların sokakların her köşesini kaplayacağını tahmin etmek hiç de zor olmayacaktır.

İşte biz bu dosyada özellikle aile, gençlik ve toplumda meydana gelen bozulmayı, sebeplerini, İslâm'ın çözümlerini ve kimin üzerine hangi sorumlulukların düştüğünü hatırlatacağız. Umulur ki hayırlara vesile olur.

KÖKLÜ DEĞİŞİM
Suskunluğun Kırılma Noktası

-Hediyedir-